

Nhân Dụng

Trish Nguyen.

Tháng 10 vừa qua chúng tôi có 1 chuyến travel cùng gia đình người em trai. Chắc phải hơn 20 năm, chúng tôi mới đi du lịch lại cùng với gia đình em. Em tôi vừa nghỉ hưu sớm. Em làm việc cho Intel (Integrated Electronics) một công ty sản xuất thiết bị bán dẫn lớn nhất thế giới và là nhà phát minh ra chuỗi vi mạch... Trụ sở chính đặt tại Santa Clara - California). Em làm việc từ năm 1995 cho tới nay 2024. Em cho rằng đã đủ để em nghỉ ngơi và làm những việc em thích. Nhóm do em quản lý gồm khoảng gần 20 người, làm nhiệm vụ chống lại hacker. Sự nổi tiếng của Intel thì khỏi phải bàn, ở đây tôi không nói về công nghệ (vì không đủ trình độ), chỉ đề cập tới yếu tố con người. Một buổi tối nằm dài trên những chiếc ghế mây, trên bong tàu Starlight ngắm vịnh Hạ Long về đêm, với những ly cocktails pha rượu ngon tuyệt... Lần đầu tiên em tôi chia sẻ về cách dùng người của em.

Nhóm 20 người của em toàn những người giỏi về công nghệ điện toán, đã đem đến lợi nhuận khổng lồ cho Intel (trong chuỗi nhiều hệ thống), và em toàn quyền quyết định việc tuyển dụng người tài để phục vụ cho những phần mềm mà em tạo ra, trong đó tôi chú ý đến 2 nhân vật.

Nhân vật thứ nhất tôi tạm gọi là Eric: Em tôi đọc được Curriculum Vitae (Resume) hồ sơ cá nhân của 1 chàng trai trẻ gốc Ấn – đáng nể... Và em tôi đã đưa được người này từ Ấn Độ sang Mỹ để làm việc cho Intel. Dĩ nhiên quá trình tìm hiểu về con người, em tôi sử dụng kinh nghiệm bao năm làm việc (sẵn đầu người) và dựa vào trực giác của mình nữa.

Ngày em tôi gặp Eric tại văn phòng làm việc của Intel (tại Portland Oregon) là bước ngoặt làm thay đổi cả cuộc đời của Eric. Bản thân em ngoài tìm hiểu hồ sơ, nhân thân, tiếp xúc qua FaceTime còn dựa vào trực giác để cảm nhận: người đó phải là người tốt, hết lòng với công việc và cách làm việc phải "ăn ro" và phù hợp với cách làm việc của nhóm. Việc chống lại hacker không hề dễ dàng. Team của em tôi rất được cấp trên nể trọng, em tôi được tưởng thưởng xứng đáng với những gì em đã cống hiến.

Eric hết lòng với em tôi, nhiều nhóm khác rất muốn có Eric nên đã tìm cách thuyết phục anh ta bằng những benefit hơn hẳn hiện tại nhưng anh ta luôn từ chối và trả lời:

- Anh ta không bao giờ bỏ em tôi, nếu ngày nào em tôi còn ở đây.

Khi Eric cưới vợ, mua nhà, anh ta rất lo lắng (vì anh ta từ Ấn sang làm việc cho Intel), nhưng em tôi nói:

- Mà cứ làm tốt việc của mày, những cái khác để tao lo ...

và em tôi đã giữ đúng lời hứa. Eric đã làm việc cho Intel 15 năm, hiện nay anh ta có vợ, có nhà và 2 đứa con. Ngày em tôi nghỉ hưu rất nhiều tiệc chia tay được tổ chức.

Một hôm Eric đưa vợ và cha mẹ đến, lần đầu tiên em tôi thấy anh ta khóc, anh ta giới thiệu cha mẹ với em tôi và nói:

- Sẽ không bao giờ tôi quên ơn ông.

Mẹ Eric ôm em tôi rơm rớm nước mắt:

- Nghe Eric nói nhiều về ông, thật hân hạnh được diện kiến ông.

Người thứ 2 là Antonio, cũng gốc Ấn và đang làm việc ở Mexico. Em tôi đã đưa được anh ta qua Mỹ để làm việc cho Intel, cách em tôi chọn người rất được Intel tin tưởng, Antonio cực kỳ giỏi. Anh ta có cha mẹ già, anh chị em ở Ấn Độ, cuộc sống rất khó khăn, nhưng Thượng Đế đặc cách ban cho gia đình họ có 1 người con với "cái đầu" thật tuyệt vời... Khi Antonio chính thức được làm việc cho Intel, anh ta đã làm hết sức mình để cho em tôi và các thành viên khác thấy được khả năng làm việc theo nhóm của anh ta. Khi em tôi tạo ra những phần mềm chống hacker (tụi hacker rất thông minh nên chống lại chúng ngày càng phải tinh vi hơn), em tôi cần 1 đội làm việc ăn khớp và phải hết mình vì công việc.

Thật sự không phải là không gặp sự thất bại trong tuyển dụng, nếu người đó không phù hợp để làm việc với nhóm, em tôi phải có đầy đủ bằng chứng và văn bản thì mới cho người đó nghỉ việc được, tức là họ phải tâm phục khẩu phục chứ không có chuyện trù dập (chứng minh họ không đáp ứng được nhu cầu của công việc và làm việc theo nhóm).

Cũng giống như Eric, Antonio cũng được các nhóm khác và các công ty khác mời chào, nhưng anh ta thẳng thừng:

- Tôi không thể bỏ nhóm của tôi, có thể tôi có nhiều tiền hơn nhưng chưa chắc tôi được tạo điều kiện để làm nên những đột phá mới và môi trường làm việc tốt như tôi đang được hưởng ở đây...

Hàng năm, team của em tôi được bonus thật xứng đáng với những gì họ cống hiến. Nước Mỹ là nơi thu hút nhân tài trên toàn thế giới. Nước Mỹ không phải mất công đào tạo hay nuôi nấng nhân tài (cha mẹ và gia đình họ nuôi nấng họ) như Eric, Antonio hay tất cả những du học sinh trên toàn thế giới qua Mỹ để du học. Các công ty của Mỹ chỉ làm 1 việc là trả lương hấp dẫn, thế là họ hút hết chất xám về làm giàu cho đất nước họ (tại nước Mỹ con nhà nghèo được chính phủ trả tiền học phí college, hoặc mỗi tiểu bang đều có ngân sách cho sinh viên vay tiền cho đến khi hoàn tất việc học, tốt nghiệp rồi đi làm được trả lương cao, thì mới đóng thuế nhiều...)

Tôi còn được con trai tôi cũng dân tốt nghiệp trường MIT (Massachusetts Institute of Technology) hàng đầu về kỹ thuật máy tính của Mỹ chia sẻ:

- Tụi con phải ưu tiên tuyển dụng người trong nước Mỹ, trừ phi vị trí đó (với những yêu cầu cao kèm theo). Đăng tuyển dụng 1 thời gian mà không có người đáp ứng được thì mới được quyền tuyển những người nước ngoài hay du học sinh tốt nghiệp loại giỏi ở những ngành đang "hot"...v...v...

Có tài là 1 phần, nhưng trên hết phải sống biết trước biết sau, chỉ tài không mà chơi xấu hay phản thù thì chắc cũng không có được những kết thúc tốt đẹp như 2 nhân vật tôi đề cập ở trên...

Trish Nguyen.